

časně prokuristou, poněvadž by takto byl sám principál prokurista, což však vzhledem k čl. 41 obch. zák. jest nepřípustno. Obě funkce »prokura« a »náhradník jednatelů« se navzájem vylučují a právem žádá rejstříkový soud, aby prokura inž. Zdenka B-a byla vymazána, když týž má býti zapsán jako náhradník jednatelů.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu, neshledav podmíněk Šu 16 nesp. říz.

Čís. 6951.

Ve směru hmotném tkví význam pravoplatného rozsudku v tom, že právní poměr, o němž bylo rozhodnuto, jest závazně stanoven pro strany pro všechny budoucí případy. Byla-li pravoplatně zamítnuta žaloba o splnění pachtovní smlouvy proto, že se žalobce nároku vzdal, váže tento rozsudek materiálně strany i ve sporu o náhradu škody pro nesplnění pachtovní smlouvy.

(Rozh. ze dne 31. března 1927, RvI 1734/26.)

Žaloba o náhradu škody pro nesplnění pachtovní smlouvy byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Dovolatel napadá odvolací rozsudek pro nesprávné posouzení právní a vadnost řízení (§ 503 čís. 4 a 2 c. ř. s.). Neprávem napadá však právní názor odvolacího soudu o tom, že jest vázán pravoplatným rozsudkem ve sporu týchž stran o splnění pachtovní smlouvy, jímž byla žaloba zamítnuta proto, že nárok z oné smlouvy zanikl vzdáním se ho, a proto též neprávem vytýká vadnost řízení, že nebyly provedeny důkazy o trvání práva pachtovního. Jest ovšem správné, že odůvodnění rozsudku právní moci nenabylo a že výroky důvodů rozsudečných o právních poměrech a právech stran, pokud nejsou kryty výrokem rozsudečným, nejsou účastny právní moci, nejsou stanoveny s konečnou platností, když je nestanoví sám rozsudečný výrok. Ale tu odvolatel přehlíží význam a důsledky pravoplatného rozhodnutí ve sporu dřívějším, jež jest v novém sporu otázkou předběžnou. Ve směru formálním znamená pravoplatné rozhodnutí, že týž spor nelze znovu vznésti na soud a totožnost sporu určuje se předmětem případně důvodem nároku a stranami rozepře. Ale ve směru materiálním tkví význam pravoplatného rozsudku v tom, že právní poměr, o němž bylo rozhodnuto, je závazně stanoven pro strany pro všechny budoucí časy, že tedy rozhodnutí o sporném právním poměru, který se stal předmětem sporu, strany váže pro všechny budoucí případy. Při rozsudcích, jimiž bylo nějaké právo odepřeno, je zamítavým rozsudkem tedy závazně vysloveno, že žalobci vymáhané právo nepřísluší, proto nemůže v novém sporu tato otázka znovu býti brána na přetřes, ani státi se předmětem nového, snad odchylného roz-

hodnutí, třeba by pro nový spor byla jenom otázkou předběžnou. Rozsudkem žalobní návrh zamítajícím jest tedy určeno, že právo vymáhané netrvá a to s konečnou platností pro strany. Vždyť je účelem pravomoci rozsudku, by nemohlo dojíti o témže právním poměru k opačnému rozřešení soudnímu, by netrpěla jistota práva a autorita soudů. To by bylo uvedeno v niveč, kdyby v novém sporu, pro který je otázka právního poměru, dříve platně rozřešená, jenom otázkou předběžnou, mohl soud onou otázkou se zabývat znovu a rozřešiti ji odlišně. V dřívějším sporu uplatnil žalobce nárok na splnění pachtovní smlouvy. Toto právo bylo mu odepřeno z toho důvodu, že se ho vzdal, tedy o trvání nároku bylo již pravoplatně rozhodnuto a zjištěno, že právo pachtovní netrvá. V tomto sporu ovšem uplatňuje žalobce jiný nárok, totiž nárok na náhradu škody pro nesplnění téže smlouvy. Ale otázka předběžná, na níž závisí rozhodnutí tohoto sporu, totiž otázka trvání nároku ze smlouvy pachtovní, byla již rozřešena dřívějším rozsudkem závazně pro obě strany. A třeba nevádí novému sporu formálně pravomoc, ježto jde o jiný nárok, váže strany dřívější rozsudek materiálně v tom směru, že nároky žalobcovy z pachtovní smlouvy zanikly. Když tedy žalobce se domáhá náhrady škody pro nesplnění již zaniklé smlouvy pachtovní, za druhou polovici roku 1923 a za léta 1924 a 1925 tedy za dobů, za níž mu právo pachtovní bylo již oním dřívějším rozsudkem odepřeno, postrádá nárok jeho na náhradu škody všeho základu, ježto v době, za níž se náhrady domáhá, dle pravoplatného rozsudku nároku z pachtovní smlouvy již neměl a výrokem dřívějším o tom, že žalobce tohoto nároku neměl, jest soud v tomto sporu vázán.

Čís. 6952.

Proti povolení prozatímního opatření jest přípustným pouze odpor (rekurs); žaloba odpůrce ohrožené strany jest vyloučena.

(Rozh. ze dne 31. března 1927, Rv I 243/27.)

Proti Marii B-ové bylo pravoplatně povoleno prozatímní opatření zabavením jejích pohledávek proti L-ovi. Žaloba Marie B-ové, domáhající se nepřipustnosti zabavení pohledávek, byla zamítnuta s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Provádějíc dovolací důvod podle §u 503 čís. 4 c. ř. s., praví stěžovatelka, že nesprávné posouzení právní spočívá v tom, že v tomto případě exekuce proti ní vedená zabavením jejích pohledávek proti L-ovi není přípustná, a že přes to byla připuštěna prvním soudem, a že i odvolací soud osvojil si právní názor první stolice o přípustnosti této exekuce, vytknuv, že jde o zatímné opatření krajského soudu ku zajištění pohledávky žalované firmy proti dovolatelce a jejímu manželci. Podle čís. 4